

med de grønlandske myndigheder for at sikre, at grønlandske synspunkter inddrages.»

Så Folketinget gør altså med sin henvisning her til 3. maj-vedtagelsen fra 2001 det, at vi genbekræfter, at vi naturligvis har en tæt drøftelse med Grønland omkring spørgsmålet.

Jeg er naturligvis enig i hr. Lars-Emil Johansens betragtninger om, at Grønland skal være i fredens og ikke krigens tjeneste. Det skal Danmark i det hele taget jo være. Der vil jeg om de påtænkte tanker om Thule, som altså stadig væk ikke foreligger, sige, at det, jeg hidtil kan se, er – og der er ikke noget, der hidtil har givet mig anledning til at tro, at det, jeg siger her, er forkert – at radaren skal opfange og videresende oplysninger og er altså dermed en del af det varslingsystem – det er også til hr. Villy Søvndal – som man også har tilbudt Rusland at være med i, og man har tilbudt Rusland, at der skal være et varslingscenter tæt ved Moskva. Så det er altså ikke et bipolar system, man er i gang med at bygge op, eller et system, hvor der kun er USA på verdenskortet.

Man tilbyder altså et varslingsystem, og hvis Thule ikke kommer til at indgå i det, kommer Thule jo altså til at indgå i at videresende oplysninger, som vil være til rådighed i Moskva i samme sekund, som de er til rådighed i Washington. Det er jo derfor, man taler om et varslingscenter ved Moskva. Det er det amerikanske tilbud.

Hr. Lars-Emil Johansen kommer ind på de urimelige ting, der er sket, og også på den atom-bombe, som Folketinget jo heller ikke fik besked om dengang. Folketinget fik jo heller ikke besked om nedfaldet på Grønland. Jeg tror, det var hr. Niels Helveg Petersen, der som udenrigsminister leverede nogle af de oplysninger. Men i forbindelse med en sådan varslingsradar kan der, kan jeg sige til Grønland, sådan som jeg er vidende om det, jo ikke blive tale om nedfald fra forsvarsraketter.

Kl. 11.45

Det vil sige, at hvis Thule, sådan som teorierne er i dag, skulle blive inddraget, kommer Grønland ikke i den situation, at man pludselig står med nogle raketter, som man ikke stod med før. Det er altså et informationssystem, der hidtil har været tale om.

Omkring forsvarsaftalen er det jo et gammelt grønlandsk ønske. Og Danmark er fuldstændig indforstået med, at man kan lave tillægsaftaler, som kan modernisere den. Omkring hele komplekset er jeg sikker på, at USA ikke vil handle i

strid med dansk/grønlandske interesser, og vores interesser vil vi formulere i konsultation med Grønland.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, at jeg lige-som hr. Jann Sjursen går ind for rule of law og ikke rule of power. Hele det moderne verdenssystem, globaliseringen, tilsiger os jo også, at vi på så mange punkter som overhovedet muligt efterhånden – det bliver næppe i vores levetid, ikke i min måske, men måske i hr. Jann Sjursens levetid – får rule of law, f.eks. på økonomiske og internationale områder. Det arbejder vi jo på.

Den danske regering arbejder også i FN-sammenhæng på at gøre FN stærkere og stærkere som centeret for rule of law og for at genoplive og styrke ECOSOC. Det gælder selvfølgelig også i disse spørgsmål her, at vi ønsker rule of law og ikke rule of power. Men vi er jo godt klar over, at rule of law af og til kommer til kort, hvis der ikke er power bag. Det er jo ikke modsætninger. rule of law skal jo gerne have en styrke bag sig, som betyder, at rule of law kan blive ført igennem, og det kræver altså en vis power.

USA's nej til prøvesprængningsaftalesystemet, til landmineafskaffelsessystemet, til klima-aftalen, og jeg ville gerne føje krigsforbryderdomstolen til, er den danske regering ikke enig i. Vi har også sagt til amerikanerne, at vi ønsker en prøvesprængningsaftale, vi ønsker landmineaftalerne, vi ønsker klima-aftalen, og vi ønsker krigsforbryderdomstolsaftalen. Det er den danske regerings synspunkter, og det har vi også meddelt USA.

Så er der spørgsmålet om, at nedskæringer sker ved oplagring i stedet for destruktion. Det er der, som hr. Niels Helveg Petersen jo fuldstændig rigtigt bemærkede til hr. Villy Søvndal, jo ikke truffet beslutning om. Det er jo præcis et element i den forhandling, der finder sted mellem Rusland og USA, og jeg er fuldstændig opmærksom på det, som vi har læst om det eventuelle amerikanske forslag, og jeg er også fuldstændig opmærksom på den russiske reaktion. Den fik jeg også, da jeg talte med hr. Ivanov. Så den kender vi godt. Men det er jo præcis også et forhandlingsspørgsmål, og der kender vi ikke resultatet.

Det gør Kina heller ikke, for så at tage det sidste element med fra hr. Villy Søvndals tale. Det er ikke rigtigt, at Kinas oprustning følger af, at aftalesystemet er ophævet, for Kina var ikke med i aftalen. Det var en aftale mellem Rusland og USA – eller mellem Sovjetunionen og USA,